Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (deviata komora)

z 27. novembra 2014 *

„Hospodárska súťaž — Kartely — Trh s výkonovými transformátormi — Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP — Dohoda o rozdelení trhu — Oznámenie o spolupráci z roku 2002 — Oslobodenie od pokút — Legitímna dôvera — Povinnosť odôvodnenia“

Vo veci T-521/09,

Alstom Grid SAS, predtým Areva T&D SAS, so sídlom v Paríži (Francúzsko), v zastúpení: pôvodne A. Schild, C. Simphal a E. Estellon, neskôr J. Derenne, A. Müller-Rappard a M. Domecq, advokátky,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: pôvodne A. Bouquet, N. von Lingen a K. Mojzesowicz, neskôr M. Bouquet, K. Mojzesowicz a P. Van Nuffel, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie K(2009) 7601 v konečnom znení zo 7. októbra 2009 týkajúceho sa konania podľa článku 81 Zmluvy o ES a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/39.129 – Výkonové transformátory),

VŠEOBECNÝ SÚD (deviata komora),

v zložení: sudcovia D. Gratsias, vykonávajúci funkciu predsedu komory, O. Czúcz (spravodajca) a I. Labucka,

tajomník: J. Plingers, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 21. mája 2014,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: francúzština.

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu a napadnuté rozhodnutie

1 Odvetvie, o ktoré ide v prejednávanej veci, je odvetvím, ktoré sa týka výkonových transformátorov, autotransformátorov a derivačných reaktorov s rozsahom napätia 380 kV a viac. Výkonový transformátor je hlavný elektrický komponent, ktorého funkciou je znižovať alebo zvyšovať napätie v elektrickom obvode. Tieto transformátory sú predávané ako samostatný produkt alebo ako súčasť dodávky elektrických rozvodní na kľúč.

2 Počas obdobia relevantného pre túto vec, teda od 9. júna 1999 do 15. mája 2003, žalobkyňa, ktorá sa vtedy nazývala Alstom T&D SA, pôsobila v oblasti výkonových transformátorov. Počas celého tohto obdobia materská spoločnosť Alstom vlastnila 100 % základného imania spoločnosti Alstom France SA (v auguste 1999 premenovanej na Alstom Holdings), ktorá zase vlastnila 100 % základného imania žalobkyne.

3 Po tom, ako skupina Alstom predala činnosti výroby výkonových transformátorov skupine Areva, bola žalobkyňa prevedená v roku 2004 na skupinu Areva, ktorú kontroluje Areva SA, a neskôr bola premenovaná na AREVA T&D SA.

4 V dňoch 11. a 12. mája 2004 Komisia Európskych spoločenstiev vykonala inšpekcie v súvislosti s vecou COMP/38.899 – Rozvádzače izolované plynom, najmä v priestoroch spoločnosti Hitachi Ltd, v ktorých získala kópie dokumentov.

5 Dňa 9. septembra 2004 podala spoločnosť Hitachi žiadosť o oslobodenie od pokút na základe oznámenia Komisie o oslobodení od pokút a znížení pokút v prípadoch kartelov (Ú. v. ES C 45, 2002, s. 3; Mim. vyd. 08/002, s. 155, ďalej len „oznámenie o spolupráci z roku 2002“), pokiaľ ide o rozvádzače izolované plynom (ďalej len „RIP“). V rámci tejto žiadosti poskytla najmä kópie dokumentov, ktoré Komisia získala v jej priestoroch počas uvedených inšpekcií.

6 Dňa 22. septembra 2004 skupina Areva podala prvú žiadosť o oslobodenie od pokút. Táto prvá žiadosť o oslobodenie od pokút sa týkala najmä protisúťažných postupov s ohľadom na viaceré členské štáty Európskej únie (najmä Belgicko, Nemecko, Francúzsko, Holandsko a Rakúsko). Areva v tejto žiadosti odkazuje aj na „Aero Club“ – medzinárodný kartel v odvetví výkonových transformátorov. V tejto súvislosti uviedla mená európskych a japonských podnikov, ktoré sa podieľali na karteli, a opísala spôsob fungovania tohto kartelu. Ďalej spresnila, že tieto praktiky sa skončili v rokoch 1998 – 1999. Dňa 7. decembra 2005 Komisia zamietla túto prvú žiadosť o oslobodenie od pokút, pričom uviedla, že sa domnieva, že žalobkyňa nesplnila podmienky stanovené v bode 8 písm. a) alebo b) oznámenia o spolupráci z roku 2002.

7 Dňa 15. januára 2005 Areva podala druhú žiadosť o oslobodenie od pokút. V tejto žiadosti poskytla najmä informácie o prípadných protisúťažných praktikách, ktoré ovplyvnili nemecký a francúzsky trh s výkonovými transformátormi, pričom poukazovala na rozdiely medzi jednak týmto údajným kartelom a jednak kartelom, v súvislosti s ktorým Komisia viedla vyšetrovanie vo veci RIP. Areva vzala túto žiadosť o oslobodenie od pokút späť 21. septembra 2006.

8 Dňa 2. mája 2006 Areva podala tretiu žiadosť o oslobodenie od pokút týkajúcu sa údajného kartelu na území Nemecka a Francúzska. Doplnila informácie poskytnuté 8. septembra 2006, pričom opätovne predložila informácie o protisúťažných postupoch týkajúcich sa Nemecka a Francúzska a uviedla, že ďalšími krajinami, ktorých sa tieto praktiky týkali, boli Belgicko, Holandsko a Rakúsko. V tejto súvislosti tiež spomenula „džentlmenskú dohodu“, ktorá sa podľa nej týkala európskych „nedomácich“ trhov, t. j. európskych trhov, na ktorých európski výrobcovia nemali výrobnú jednotku, akými sú Španielsko či Taliansko. Napokon uviedla, že „džentlmenská dohoda“ sa skončila v roku 1997

alebo 1998. Dňa 10. októbra 2006 Areva uviedla, že „džentlmenská dohoda“ sa javila len ako jednostranné konanie, a poprela, že tieto postupy boli v rozpore s hospodárskou súťažou. Listom z 31. októbra 2006 Komisia priznala skupine Areva podmienečné oslobodenie od pokút s ohľadom na „údajný kartel v odvetví výkonových transformátorov v Nemecku, Rakúsku, vo Francúzsku a v Holandsku“.

9 V dňoch 7. a 8. februára 2007 Komisia vykonala inšpekcie v priestoroch spoločností v Nemecku, Rakúsku a vo Francúzsku.

10 Skupina Siemens podala 7. februára 2007 žiadosť o oslobodenie od pokút. Dňa 15. februára 2007 Siemens doplnila túto žiadosť tým, že poskytla dôkazy týkajúce sa ústnej dohody – kartelu v odvetví výkonových transformátorov nazývaného „džentlmenská dohoda (gentlemen’s agreement, GA)“, podľa ktorej nemali európski výrobcovia predávať svoje výrobky v Japonsku a japonskí výrobcovia na európskom trhu. Dňa 6. decembra 2007 Komisia priznala podniku Siemens podmienečné oslobodenie od pokút podľa bodu 8 písm. b) oznámenia o spolupráci z roku 2002 vzhľadom na to, že bol prvým podnikom, ktorý jej poskytol dôkazy, ktoré jej umožnili konštatovať porušenie článku 81 ES, pokiaľ ide o tento kartel.

11 Dňa 14. marca 2007 Komisia poslala žalobkyni a ďalším podnikom dotazník. Žalobkyňa na uvedený dotazník odpovedala 27. marca 2007.

12 Dňa 29. marca 2007 sa konalo stretnutie so zástupcami žalobkyne, počas ktorého Komisia predložila určité dokumenty a položila v tejto súvislosti otázky.

13 Dňa 1. júna 2007 skupina Hitachi podala žiadosť o zhovievavosť, ktorá bola doplnená 1. augusta 2007.

14 Dňa 18. júla 2007 skupina Fuji podala žiadosť o zhovievavosť v súvislosti s kartelom medzi európskymi a japonskými výrobcami výkonových transformátorov.

15 Dňa 20. augusta 2007 Komisia ústne informovala skupinu Areva, že sa chystá zaoberať sa kartelom len medzi európskymi a japonskými výrobcami, a nie kartelmi týkajúcimi sa niektorých členských štátov, pre ktoré žalobkyňa získala podmienečné oslobodenie od pokút. Komisia ju okrem toho informovala, že podmienečné oslobodenie od pokút, ktoré jej poskytla, sa vzťahovalo len na kartely týkajúce sa určitých národných trhov a nevzťahovalo sa na kartel medzi európskymi a japonskými výrobcami, v súvislosti s ktorým Areva nepodala žiadosť o zhovievavosť.

16 Komisia sa 30. septembra 2008 rozhodla začať proti adresátom napadnutého rozhodnutia konanie týkajúce sa trhu s výkonovými transformátormi.

17 Dňa 19. novembra 2008, ešte pred zaslaním oznámenia o výhradách, Komisia zaslala skupine Areva list, v ktorom jej podrobne uviedla chronológiu žiadostí o zhovievavosť, a pripomenula, že 20. augusta 2007 jej oznámila svoje rozhodnutie, že jednak kartely týkajúce sa niektorých členských štátov (najmä Nemecka) a jednak kartelová dohoda medzi európskymi a japonskými výrobcami výkonových transformátorov predstavujú dve samostatné porušenia, a že plánuje vyšetrovať len údajný kartel medzi európskymi a japonskými výrobcami výkonových transformátorov, a nie údajný kartel v Nemecku. Komisia tiež informovala žalobkyňu o tom, že dôkazy týkajúce sa kartelu medzi európskymi a japonskými výrobcami výkonových transformátorov nepredstavovali významnú pridanú hodnotu a že nemá v úmysle jej priznať zníženie pokuty z tohto dôvodu podľa oznámenia o spolupráci z roku 2002.

18 Oznámenie o výhradách bolo prijaté 20. novembra 2008. Žalobkyňa na toto oznámenie odpovedala 20. januára 2009. Dňa 17. februára 2009 sa uskutočnilo vypočutie.

19 Dňa 7. októbra 2009 Komisia prijala rozhodnutie K(2009) 7601 v konečnom znení týkajúce sa konania podľa článku 81 Zmluvy o ES a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/39.129 – Výkonové transformátory) (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), v ktorom konštatovala, že spoločnosť Alstrom a žalobkyňa porušili článok 81 ES a článok 53 Dohody o Európskom hospodárskom priestore (ďalej len „Dohoda o EHP“), a uložila spoločnosti Alstom pokutu vo výške 16,5 milióna eur, za ktorej zaplatenie je spoločne a nerozdielne zodpovedná žalobkyňa do výšky 13,53 milióna eur.

20 Komisia v tomto rozhodnutí konštatovala, že žalobkyňa sa podieľala prinajmenšom od 9. júna 1999 do 15. mája 2003 na „džentlmenskej dohode (gentlemen's agreement, GA)“, t. j. protiprávnom karteli týkajúcom sa celého územia Európskeho hospodárskeho priestoru (EHP), spočívajúcom v ústnej dohode medzi európskymi a japonskými výrobcami výkonových transformátorov o vzájomnom rešpektovaní domácich trhov a upustení od predaja na nich.

21 Pokiaľ ide o organizáciu džentlmenskej dohody, Komisia sa domnievala, že zúčastnené podniky boli rozdelené do dvoch skupín – európskej a japonskej, že každá skupina musela určiť podnik, ktorý bude vykonávať funkciu tajomníka, a že počas celého obdobia porušovania podnik Siemens konal ako tajomník európskej skupiny a spoločnosť Hitachi ako tajomník japonskej skupiny. Tiež konštatovala, že dohoda o rozdelení trhov bola doplnená dohodou o oznamovaní verejných obchodných súťaží (projektov) pochádzajúcich z územia druhej skupiny a že tieto projekty museli byť oznámené tajomníkovi druhej skupiny, aby mohli byť pridelené.

22 Napadnuté rozhodnutie sa týka trhu s výkonovými transformátormi, a to bez ohľadu na to, či boli predávané ako samostatný produkt alebo súčasť projektov na kľúč, okrem výkonových transformátorov predaných ako súčasť RIP, ktoré už boli predmetom rozhodnutia Komisie K(2006) 6762 v konečnom znení z 24. januára 2007 o začatí konania podľa článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/F/38.899 – Rozvádzače izolované plynom) (zhrnutie uverejnené v Ú. v. EÚ C 5, 2008, s. 7).

23 V napadnutom rozhodnutí Komisia rozlišovala medzi džentlmenskou dohodou a najmä dvoma ďalšími kartelmi, a to jednak kartelmi týkajúcimi sa domácich trhov, predovšetkým nemeckého trhu, a jednak medzinárodným kartelom, ktorý sa skončil v roku 1997 alebo 1998, nazývaným „Aero Club“. Porušenie konštatované v napadnutom rozhodnutí sa týka výlučne džentlmenskej dohody, a nie dvoch ďalších kartelov.

24 Podľa oznámenia o spolupráci z roku 2002 Komisia priznala oslobodenie od pokút spoločnosti Siemens AG a Siemens Aktiengesellschaft Österreich, pričom spoločnosti Fuji Electronics Holdings Co., Ltd, znížila pokutu o 40 %.

25 Komisia neposkytla žalobkyni žiadne oslobodenie od pokút ani zníženie pokuty. Z odôvodnenia 274 napadnutého rozhodnutia však vyplýva, že Komisia jej priznala zníženie o 18 % za efektívnu spoluprácu nad rámec oznámenia o spolupráci z roku 2002. Rozdiel medzi výškou pokuty uloženej spoločnosti Alstom a tou, ktorá bola uložená žalobkyni, možno teda vysvetliť tým, že spoločnosti Alstom nebolo priznané zníženie pokuty.

Konanie a návrhy účastníkov konania

26 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 21. decembra 2009 podala žalobkyňa, vtedy už nazývaná Areva T&D SAS v dôsledku zmeny svojich stanov, prejednávanú žalobu.

27 Po prevzatí tejto skupiny spoločnosťou Alstom v januári 2010 sa žalobkyňa rozhodla zmeniť svoje obchodné meno na Alstrom Grid SAS.

28 Vzhľadom na prekážku na strane sudcu spravodajcu bola táto vec pridelená novému sudcovi spravodajcovi.

29 Na základe správy sudcu spravodajcu Všeobecný súd (tretia komora) rozhodol 9. novembra 2012 v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania v zmysle článku 64 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu o položení otázok účastníkom konania a o vyzvaní Komisie na predloženie dokumentov. Účastníci konania odpovedali na otázky v stanovenej lehote a Komisia v tej istej lehote čiastočne vyhovela žiadosti o predloženie dokumentov. Dňa 7. marca 2013 žalobkyňa uviedla svoje pripomienky týkajúce sa dokumentov a pripomienok, ktoré predložila Komisii.

30 Na základe uznesenia predsedu tretej komory z 9. apríla 2013 Všeobecný súd prerušil konanie v tejto veci až do rozhodnutia Súdneho dvora, ktorým sa skončilo konanie vo veci C-231/11 P, Komisia/Siemens Österreich a i.

31 Po zmene zloženia komôr bol sudca spravodajca pridelený do deviatej komory, ktorej bola v dôsledku toho táto vec pridelená.

32 V dôsledku vyhlásení rozsudkov Súdneho dvora z 10. apríla 2014 vo veciach Komisia/Siemens Österreich a i. (C-231/11 až C-233/11 P, Zb., EU:C:2014:256) a Areva/Komisia (C-247/11 P a C-253/11 P, Zb., EU:C:2014:257) Všeobecný súd (deviata komora) rozhodol o začatí ústnej časti konania.

33 Listom zo 14. mája 2014 žalobkyňa vzala späť niektoré žalobné dôvody, ktoré pôvodne uviedla na podporu svojej žaloby, čo Všeobecný súd vzal na vedomie.

34 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté na pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo 21. mája 2014.

35 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom sa jej týka,

— zaviazal Európsku komisiu na náhradu trov konania.

36 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

— žalobu zamietol,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

37 Účastníci konania nenavrhujú nijakú zmenu výšky pokuty uloženej v napadnutom rozhodnutí.

Právny stav

38 V pôvodnom návrhu sa táto žaloba zakladala na štyroch žalobných dôvodoch. Ako sa však uvádza v bode 33 vyššie, žalobkyňa vzala niektoré žalobné dôvody späť, a to prvú časť prvého žalobného dôvodu založeného na porušení povinnosti odôvodnenia, pokiaľ ide o to, že Komisia delegovala svoju právomoc ukladať pokuty, druhý žalobný dôvod založený na porušení článku 81 ods. 1 ES, najmä pravidiel týkajúcich sa pripísateľnosti porušení v práve hospodárskej súťaže, ako aj tretí žalobný dôvod založený na porušení článku 81 ods. 1 ES, najmä pravidiel o spoločnej a nerozdielnej zodpovednosti.

39 Preto treba preskúmať len zvyšnú časť prvého žalobného dôvodu založenú na nedostatočnom odôvodnení, pokiaľ ide o doplnenie dodatočnej podmienky k podmienkam stanoveným v oznámení o spolupráci z roku 2002, a štvrtý žalobný dôvod založený na porušení zásady ochrany legitímnej dôvery a zásady právnej istoty, ako aj na nedodržaní pravidiel stanovených v uvedenom oznámení.

40 Všeobecný súd sa domnieva, že štvrtý žalobný dôvod treba preskúmať skôr než zvyšnú časť prvého žalobného dôvodu.

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na nedodržaní pravidiel stanovených v oznámení o spolupráci z roku 2002

41 Štvrtý žalobný dôvod sa delí na dve časti, z ktorých prvá sa zakladá na porušení bodu 8 písm. a), ako aj bodov 9 a 11 oznámenia o spolupráci z roku 2002 Komisiou a druhá na porušení zásady ochrany legitímnej dôvery a zásady právnej istoty.

O prvej časti štvrtého žalobného dôvodu založenej na porušení bodu 8 písm. a), ako aj bodov 9 a 11 oznámenia o spolupráci z roku 2002

42 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia jej mala priznať oslobodenie od pokút podľa bodu 8 písm. a), ako aj bodov 9 a 11 oznámenia o spolupráci z roku 2002. V tejto súvislosti uvádza, že na rozdiel od konštatovaní Komisie splnila požiadavky uvedené v týchto bodoch. Subsidiárne tvrdí, že oslobodenie od pokút uvedené v týchto bodoch sa musí poskytnúť, ak existuje – ako v tomto prípade – jasná a určitá príčinná súvislosť medzi podaním žiadosti o oslobodenie od pokút a prijatím rozhodnutia konštatujúceho porušenie.

– O výhrade založenej na porušení bodu 8 písm. a), ako aj bodov 9 a 11 oznámenia o spolupráci z roku 2002

43 Žalobkyňa tvrdí, že na rozdiel od toho, čo konštatovala Komisia v napadnutom rozhodnutí, splnila podmienky stanovené v bode 8 písm. a), ako aj v bodoch 9 a 11 oznámenia o spolupráci z roku 2002. Komisia jej preto mala poskytnúť oslobodenie od pokút, pokiaľ ide o jej účasť na džentlmenskej dohode.

44 Na úvod treba pripomenúť, že Komisia prijatím oznámenia o spolupráci z roku 2002 vyvolala legitímne očakávania, čo navyše aj uznala v bode 29 tohto oznámenia. Vzhľadom na legitímnu dôveru, ktorú podniky, ktoré chcú spolupracovať s Komisiou, môžu vyvodiť z tohto oznámenia, je teda Komisia povinná postupovať v súlade s ním. Ak Komisia nedodrží usmernenia stanovené uvedeným oznámením, dostane sa do rozporu so zásadou ochrany legitímnej dôvery (rozsudky z 18. júna 2008, Hoechst/Komisia, T-410/03, Zb., EU:T:2008:211, bod 510, a z 13. júla 2011, Kone a i./Komisia, T-151/07, Zb., EU:T:2011:365, bod 127).

45 V prejednávanej veci žalobkyňa tvrdí, že na rozdiel od konštatovania Komisie uvedeného v odôvodnení 314 napadnutého rozhodnutia boli podmienky, ktoré sú stanovené v bode 8 písm. a), ako aj v bodoch 9 a 11 oznámenia o spolupráci z roku 2002 na priznanie oslobodenia od pokút, v tomto prípade splnené.

46 Pokiaľ ide o bod 8 písm. a) a bod 9 oznámenia o spolupráci z roku 2002, treba pripomenúť, že vyžadujú jednak, aby podnik bol prvým podnikom, ktorý predložil Komisii dôkazy, ktoré jej umožnili prijať rozhodnutie na vykonanie vyšetrovania v súvislosti s údajným kartelom týkajúcim sa Európskeho spoločenstva, a jednak, aby Komisia nemala v čase predloženia týchto dôkazov dostatočné dôkazy na prijatie rozhodnutia na vykonanie vyšetrovania v súvislosti s údajným kartelom.

47 Žalobkyňa tvrdí, že poskytla Komisii informácie, ktoré jej umožnili prijať rozhodnutie nariaďujúce vyšetrovania v čase, keď ešte nemala k dispozícii dostatočné dôkazy týkajúce sa výkonových transformátorov. V skutočnosti totiž len vďaka informáciám, ktoré žalobkyňa poskytla Komisii, mohla Komisia vykonať svoje inšpekcie vo februári 2007.

48 Komisia tieto tvrdenia popiera.

49 V tejto súvislosti treba uviesť, že Komisii bola prvá žiadosť o oslobodenie od pokút doručená od žalobkyne 22. septembra 2004. V dňoch 11. a 12. mája 2004, teda pred týmto dátumom, však už Komisia vykonala inšpekcie vo veci týkajúcej sa RIP a získala dokumenty v priestoroch spoločnosti Hitachi.

50 Žalobkyňa tvrdí, že tieto dokumenty, ktoré Komisia získala, jej neumožnili vykonať vyšetrovania. Žiadny z uvedených dokumentov jej neumožnil zistiť alebo preukázať existenciu prípadného kartelu medzi európskymi a japonskými výrobcami týkajúci sa výkonových transformátorov.

51 Preto je potrebné preskúmať, či dokumenty, ktoré Komisia získala počas inšpekcie v priestoroch spoločnosti Hitachi 11. a 12. mája 2004 a ktoré predložila Všeobecnému súdu na jeho žiadosť (pozri bod 29 vyššie), by jej umožnili prijať rozhodnutie o vykonaní vyšetrovaní týkajúce sa džentlmenskej dohody, konkrétne dohody medzi európskymi a japonskými výrobcami výkonových transformátorov o vzájomnom rešpektovaní domácich trhov a upustení od predaja na nich.

52 V tejto súvislosti treba po prvé pripomenúť, že na to, aby Komisia mohla prijať rozhodnutie nariaďujúce vyšetrovania podľa článku 20 ods. 4 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 [ES] a 82 [ES] (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205), musí uviesť skutkové okolnosti, ktoré to môžu odôvodniť (pozri analogicky rozsudok z 26. júna 1980, National Panasonic/Komisia, 136/79, Zb., EU:C:1980:169, body 26 a 27).

53 Po druhé treba uviesť, že na odôvodnenie vyšetrovaní nie je nevyhnutné, aby dokumenty získané Komisiou boli takej povahy, že by bez akejkoľvek rozumnej pochybnosti preukazovali existenciu porušenia konštatovaného v napadnutom rozhodnutí. Táto miera dokazovania sa totiž vyžaduje v prípade rozhodnutí Komisie, v ktorých konštatuje existenciu porušenia a ukladá pokuty. Naproti tomu na prijatie rozhodnutia o nariadení vyšetrovania v zmysle článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003 stačí, že disponuje informáciami a dôležitými indíciami týkajúcimi sa skutkových okolností, ktoré ju vedú k podozreniu, že sa dotknutý podnik dopustil porušenia (pozri rozsudok z 8. marca 2007, France Télécom/Komisia, T-340/04 P, Zb., EU:T:2007:81, bod 53 a citovanú judikatúru).

54 Po tretie treba pripomenúť, že najmä v prípade protiprávnych kartelov sa jednotlivé dôkazy nesmú posudzovať samostatne, ale ako celok, a môžu sa vzájomne posilňovať (pozri analogicky rozsudky zo 14. júla 1972, Imperial Chemical Industries/Komisia, 48/69, Zb., EU:C:1972:70, bod 68, a z 8. júla 2004, JFE Engineering/Komisia, T-67/00, T-68/00, T-71/00 a T-78/00, Zb., EU:T:2004:221, bod 275).

55 V prejednávanej veci je teda potrebné preskúmať, či pri celkovom posúdení na základe obsahu dokumentov získaných Komisiou v priestoroch spoločnosti Hitachi mala Komisia dostatok dôkazov na to, aby prijala rozhodnutie nariaďujúce vyšetrovanie týkajúce sa protisúťažného kartelu medzi európskymi a japonskými výrobcami výkonových transformátorov v súlade so zásadami uvedenými vyššie.

56 Pokiaľ ide o dokumenty, ktoré Komisia predložila Všeobecnému súdu v odpovedi na jeho žiadosť o predloženie dokumentov, ktoré získala počas inšpekcií vykonaných v priestoroch spoločnosti Hitachi 11. a 12. mája 2004, treba v prvom rade poznamenať, že v dokumentoch, ktoré Komisia označila ako „NB 2“, „NB 4“, „FP 4“ a „FP 5“, sa odkazuje na stretnutia, na ktorých sa zúčastnili „AC“ a „GA“. Z týchto dokumentov tiež vyplýva, že kódy [napríklad „TA“, „TB“, „TS“, „TT“ a „TX(B)“, „T2“, „T3“, „T4“, „T5“, ako aj „E“ a „J“] sa používali na označenie podnikov alebo skupín podnikov zúčastňujúcich sa na týchto stretnutiach. Vzhľadom na okolnosti, jednak že tieto skratky a kódy neboli použité v súvislosti s kartelom RIP a jednak že z postavenia osôb uvedených v dokumente označenom „FP 4“ bolo možné vyvodiť, že stretnutia „AC“ a „GA“ sa týkali výkonových transformátorov, treba dospieť k záveru, že Komisia mala informácie a nepriame dôkazy, ktoré jej umožnili predpokladať existenciu stretnutí výrobcov výkonových transformátorov.

57 Ďalej treba uviesť, že dokumenty získané v priestoroch spoločnosti Hitachi umožnili Komisii identifikovať aspoň niektoré podniky a niektorých ich zástupcov, ktorí sa na týchto stretnutiach zúčastnili. Po prvé mená niektorých osôb zúčastňujúcich sa na týchto stretnutiach sú uvedené v dokumente označenom „FP 4“ a Komisia mohla pomocou ďalších dokumentov, ako napr. dokumentu označeného „FBP 200“, v súvislosti s niektorými z nich určiť, na ktoré podniky sa vzťahujú a čo počas uvedených stretnutí označovali, konkrétne skupiny ABB, Alstom a VA-TECH. Pokiaľ ide o mená dvoch osôb uvedených v dokumente označenom „FP 4“, ktoré nebolo možné priradiť k uvedeným podnikom, treba uviesť, že so zreteľom na okolnosti jednak, že dokumenty označené „NB 6“, „NB 8“ a „KC 10“ svedčia o stretnutí v konferenčnej miestnosti závodu patriaceho jednému zo zúčastnených podnikov v Norimbergu (Nemecko), a jednak, že v tomto meste sa nachádza dôležité centrum podniku Siemens, mala Komisia informácie a nepriame dôkazy, na základe ktorých sa mohla domnievať, že sa na týchto zasadnutiach zúčastnili aj zástupcovia podniku Siemens. Po druhé Komisia správne tvrdí, že vzhľadom na skutočnosť, že získala dokumenty v priestoroch spoločnosti Hitachi, mohla sa domnievať, že táto spoločnosť sa zúčastnila na stretnutiach týkajúcich sa výkonových transformátorov. Po tretie v dokumente označenom „FP 5“ sa odkazuje na vytvorenie dvoch spoločných podnikov medzi podnikmi označených kódmi „T2“ a „T3“ na jednej strane a „T4“ a „T5“ na strane druhej. Ako správne uviedla Komisia, na základe informácií, ktoré už boli v čase inšpekcií v spoločnosti Hitachi verejne dostupné, sa mohla domnievať, že išlo o založenie spoločného podniku medzi spoločnosťami Fuji a Hitachi, ako aj o založenie spoločného podniku medzi spoločnosťou Toshiba a jedným ďalším japonským podnikom. Preto najmä na základe tohto dokumentu mohla mať tiež podozrenie týkajúce sa účasti skupín Hitachi, Fuji a Toshiba na stretnutiach.

58 Navyše treba uviesť, že najmä obsah dokumentu označeného „FP 4“ uvádzal informácie týkajúce sa protisúťažnej povahy vzájomnej dohody a organizovania stretnutí. Z tohto dokumentu totiž vyplýva, že „GA“ sa musela dodržiavať medzi podnikmi so sídlom v „E“ alebo „J“ a že stretnutia sa konali dvakrát za rok. Z tohto dokumentu vyplývali tiež informácie s ohľadom na obdobie, počas ktorého sa konali stretnutia. Z dokumentu označeného „KC 10“ možno tiež vyvodiť, že na stretnutiach prebiehali diskusie a výmeny informácií medzi účastníkmi týkajúce sa výkonových transformátorov.

59 Pri celkovom posúdení sa teda Komisia mohla na základe dokumentov získaných počas inšpekcií v spoločnosti Hitachi domnievať, že existuje protisúťažný kartel medzi európskymi a japonskými výrobcami výkonových transformátorov, a prijať rozhodnutie nariaďujúce vyšetrovanie v tejto súvislosti.

60 Žiadne z tvrdení žalobkyne nemôže spochybniť toto posúdenie.

61 Po prvé výhradu založenú na nečitateľnosti dokumentu označeného „FP 7“ treba zamietnuť. V tejto súvislosti možno v prvom rade dospieť k záveru, že ako vyplýva z úvah uvedených v bodoch 56 až 58 vyššie, a dokonca aj vtedy, keby sa tento dokument nezohľadnil, Komisia mala dostatočné informácie, aby mohla predpokladať existenciu protisúťažného kartelu medzi európskymi a japonskými výrobcami výkonových transformátorov. Výhradu založenú na nečitateľnosti dokumentu označeného „FP 7“ treba preto zamietnuť ako neúčinnú. Ďalej treba uviesť, a to v rozpore s tvrdením žalobkyne, že aj keď je tento dokument ťažko čitateľný, nie je nečitateľný, čo navyše potvrdila aj sama žalobkyňa, ktorá uviedla dôvody, podľa ktorých čitateľ na základe jeho obsahu nemôže odhaliť existenciu protisúťažného kartelu. V každom prípade treba poznamenať, že obsah tohto dokumentu je čiastočne uvedený v odôvodnení 99 napadnutého rozhodnutia.

62 Po druhé žalobkyňa tvrdí, že na niektorých z dokumentov, ktoré predložila Komisia na žiadosť Všeobecného súdu, je uvedený dátum 1. júna 2007, a preto nemôžu predstavovať dokumenty, ktoré získala počas inšpekcie vykonanej v spoločnosti Hitachi 11. a 12. mája 2004. Na pojednávaní žalobkyňa v rámci odpovede na otázku Všeobecného súdu spresnila, že spochybňuje len skutočnosť, že by dokumenty predložené Komisiou, na ktorých bol uvedený dátum 1. júna 2007, ako aj niektoré

preklady Komisia získala počas inšpekcie v priestoroch spoločnosti Hitachi 11. a 12. mája 2004, ale že na druhej strane nespochybňuje, že ostatné dokumenty predložené Komisiou na žiadosť Všeobecného súdu boli získané počas uvedenej inšpekcie.

63 V tejto súvislosti treba konštatovať, že skutočne na niektorých dokumentoch, ktoré Komisia predložila Všeobecnému súdu, je uvedený dátum 1. júna 2007. Pokiaľ však ide o dokumenty, ktoré boli uvedené v bodoch 56 až 58 vyššie, treba uviesť, že na niektorých z nich nie je uvedený dátum 1. júna 2007, a že pokiaľ je tento dátum uvedený v iných dokumentoch, ide jednak o dokumenty, ktorých pôvodné znenie bolo vypracované čiastočne alebo úplne v japončine, a jednak o preklad uvedeného pôvodného znenia do angličtiny. Treba konštatovať, že dátum 1. júna 2007 je uvedený len v dokumentoch, ktoré sú prekladom do angličtiny.

64 Preto skutočnosť, že dátum 1. júna 2007 je uvedený na prekladoch do angličtiny, nemôže spochybniť záver, že po inšpekcii v spoločnosti Hitachi 11. a 12. mája 2004 Komisia už disponovala informáciami a dôležitými faktickými skutočnosťami, najmä v japončine, na základe ktorých sa mohla domnievať o účasti žalobkyne na protisúťažnom karteli medzi európskymi a japonskými výrobcami výkonových transformátorov. Túto výhradu treba preto zamietnuť.

65 Po tretie treba konštatovať, že nič nebráni tomu, aby dokumenty vypracované v japončine predstavovali informácie a dôležité faktické skutočnosti, ktoré umožňujú prijať rozhodnutie o vykonaní vyšetrovania v zmysle článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003. V odpovedi na otázku Všeobecného súdu na pojednávaní žalobkyňa navyše spresnila, že túto skutočnosť nespochybňuje.

66 Po štvrté žalobkyňa tvrdí, že Komisia nemohla použiť dokumenty uvedené v bodoch 56 až 58 vyššie.

67 V tejto súvislosti v prvom rade tvrdí, že podľa článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003 Komisia nebola oprávnená použiť dokumenty získané počas inšpekcií v priestoroch spoločnosti Hitachi 11. a 12. mája 2004. Domnieva sa, že Komisia mala obmedziť svoje vyšetrovanie na odvetvia uvedené v rozhodnutí, ktorým sa nariaďuje vykonanie inšpekcie, konkrétne tienené stanice alebo rozvádzače izolované plynom. Uvedené výrobky na jednej strane a výkonové transformátory na druhej strane sú však odlišnými výrobkami, ktoré navzájom nie sú ani doplnkové.

68 Komisia tvrdí, že tieto výhrady sú neprípustné, pretože boli uplatnené oneskorene, a že v každom prípade sú nedôvodné.

69 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že z judikatúry skutočne vyplýva, že informácie získané počas vyšetrovaní nesmú byť použité na iné účely než tie, ktoré boli uvedené v rozhodnutí o vykonaní inšpekcie (rozsudok zo 17. októbra 1989, Dow Benelux/Komisia, 85/87, Zb., EU:C:1989:379, bod 17; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok zo 14. novembra 2012, Nexans France a Nexans/Komisia, T-135/09, Zb., EU:T:2012:596, bod 64). Cieľom tejto požiadavky je totiž chrániť tak služobné tajomstvo, ako aj právo podnikov na obranu. Tieto práva by boli vážne ohrozené, keby sa v rámci rozhodnutia, ktorým sa konštatuje porušenie článkov 81 ES alebo 82 ES, Komisia mohla proti podnikom opierať o dôkazy, ktoré boli získané počas vyšetrovania, ale netýkali by sa jeho predmetu alebo účelu (rozsudok zo 6. septembra 2013, Deutsche Bahn a i./Komisia, T-289/11, T-290/11 a T-521/11, Zb., EU:T:2013:404, bod 124).

70 Ako však bolo uvedené v bodoch 52 až 55 vyššie, v rámci uplatňovania bodu 9 oznámenia o spolupráci z roku 2002 nie je potrebné skúmať, či Komisia už mala k dispozícii dostatočné dôkazy na preukázanie existencie protiprávneho kartelu v rozhodnutí, ktorým sa konštatuje porušenie a ukladá sa pokuta, ale je potrebné len preskúmať, či disponovala dostatočnými informáciami na prijatie rozhodnutia o vykonaní inšpekcie v zmysle článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003.

71 Na rozdiel od tvrdenia žalobkyne aj v prípade, že sa na dokumenty týkajúce sa džentlmenskej dohody nevzťahoval predmet rozhodnutia, ktorým sa nariaďuje vykonanie inšpekcie v priestoroch spoločnosti Hitachi 11. a 12. mája 2004 (čo Komisia popiera), judikatúra uvedená v bode 69 vyššie nebráni tomu, aby Komisia na základe svojej znalosti dokumentov uvedených v bodoch 56 až 58 vyššie prijala nové rozhodnutie nariaďujúce vykonanie vyšetrovania podľa článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003.

72 Všeobecný súd už totiž mal príležitosť rozhodnúť, že skutočnosť, že Komisia sa pri inšpekcii prvýkrát dozvedela o dokumentoch preukazujúcich existenciu porušenia, na ktoré sa nevzťahuje predmet rozhodnutia nariaďujúceho inšpekciu, neposkytuje týmto dokumentom absolútnu ochranu do tej miery, že by ich nebolo možné v súlade s právom požadovať a že by sa nemohli použiť ako dôkaz. Inak by podniky boli počas vyšetrovania v prvej veci podnecované k tomu, aby predložili všetky dokumenty umožňujúce preukázať iné protiprávne konanie a chrániť sa tak pred akýmkoľvek stíhaním v tejto súvislosti. Takéto riešenie by išlo nad rámec toho, čo je potrebné na zachovanie obchodného tajomstva a práva na obranu, a predstavovalo by pre Komisiu neopodstatnenú prekážku pri plnení úlohy dbať na dodržiavanie pravidiel hospodárskej súťaže na spoločnom trhu (rozsudok Deutsche Bahn a i./Komisia, už citovaný v bode 69 vyššie, EU:T:2013:404, body 125 až 127).

73 Preto na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, sa Komisia mohla v dôsledku inšpekcií 11. a 12. mája 2004 v priestoroch spoločnosti Hitachi opierať o svoje znalosti dokumentov uvedených v bodoch 56 až 58 vyššie s cieľom prijať rozhodnutie, ktorým sa nariaďuje vyšetrovanie podľa článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003 týkajúce sa údajného protisúťažného kartelu medzi európskymi a japonskými výrobcami výkonových transformátorov.

74 Výhrada založená na porušení článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003 sa teda musí zamietnuť bez toho, aby bolo potrebné skúmať, či sa na džentlmenskú dohodu vzťahoval predmet rozhodnutia o vykonaní inšpekcií v priestoroch spoločnosti Hitachi, ktoré sa uskutočnili 11. a 12. mája 2004.

75 V každom prípade treba konštatovať, že dokumenty preskúmané v bodoch 56 až 58 vyššie už predložila spoločnosť Hitachi v rámci svojej žiadosti o zhovievavosť z 9. septembra 2004, a teda skôr, než žalobkyňa podala žiadosť o oslobodenie od pokút. Isteže, žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že Hitachi obmedzila používanie týchto dokumentov na prebiehajúce vyšetrovanie vo veci RIP. Aj keby sa pripustilo, že Hitachi chcela a bola schopná obmedziť použitie týchto dokumentov, nebráni to tomu, aby Komisia prijala rozhodnutie o nariadení vyšetrovania týkajúceho sa údajného protisúťažného kartelu medzi európskymi a japonskými výrobcami výkonových transformátorov vzhľadom na vedomosť, ktorú mala na základe uvedených dokumentov.

76 Výhradu, podľa ktorej Komisia nebola oprávnená založiť svoje rozhodnutie na uvedených dokumentoch, treba preto zamietnuť bez toho, aby bolo potrebné preskúmať jej prípustnosť.

77 Po piate žalobkyňa tvrdí, že v momente, keď podala svoju žiadosť o oslobodenie od pokút, pracovná skupina Komisie poverená touto vecou ešte nepoznala obsah dokumentov, ktoré boli získané v priestoroch spoločnosti Hitachi 11. a 12. mája 2004. V tejto súvislosti poznamenáva, že aj v prípade, že v momente podania jej žiadosti o oslobodenie od pokút Komisia ako inštitúcia už mala k dispozícii dostatočné informácie na prijatie rozhodnutia o nariadení vyšetrovania týkajúceho sa údajného protisúťažného kartelu medzi európskymi a japonskými výrobcami výkonových transformátorov, pracovná skupina poverená touto vecou údajne ešte tieto informácie nepoznala. Tieto informácie sa nachádzali v inom spise, t. j. spise týkajúcom sa veci RIP.

78 V tejto súvislosti treba v prvom rade pripomenúť, že z bodu 9 oznámenia o spolupráci z roku 2002 vyplýva, že oslobodenie od pokút podľa tohto bodu, bodu 8 písm. a) a bodu 11 daného oznámenia možno udeliť len pod podmienkou, že „Komisia“ ešte nemala dostatočné dôkazy na prijatie rozhodnutia o vykonaní vyšetrovania. Bod 9 oznámenia teda neodkazuje na vedomosť, ktorú môže

mať prípadná pracovná skupina poverená touto vecou, ale na vedomosti, ktoré môže mať Komisia ako inštitúcia. Preto treba konštatovať, že v prejednávanej veci Komisia nekonala nad mieru toho, čo jej umožňuje znenie bodu 9 oznámenia o spolupráci z roku 2002.

79 V druhom rade treba konštatovať, že prístup, podľa ktorého rozhodujúcim kritériom bola úroveň vedomostí, ktorú mohli mať členovia prípadnej pracovnej skupiny poverenej vecou v momente, keď bola podaná uvedená žiadosť o oslobodenie od pokút, vôbec nie je v súlade s duchom oznámenia o spolupráci z roku 2002 a cieľmi, ktoré toto oznámenie sleduje.

80 Takýto prístup by totiž mal za následok, že oslobodenie podľa bodu 8 písm. a) a bodov 9 a 11 sa má udeliť, hoci sa zdá, že informácie a dôležité faktické skutočnosti, ktoré už mala Komisia k dispozícii v momente podania žiadosti o oslobodenie od pokút, jej umožňovali prijať rozhodnutie nariaďujúce vyšetrovanie proti údajnému kartelu.

81 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že cieľom programu zhovievavosti Komisie nie je poskytnúť podnikom zúčastňujúcim sa na tajných karteloch možnosť uniknúť pred finančnými dôsledkami svojej zodpovednosti, ale uľahčiť odhaľovanie týchto praktík a následne v rámci správneho konania pomôcť Komisii v jej úsilí v maximálnom možnom rozsahu rekonštruovať relevantné skutočnosti. Výhody, ktoré môžu získať podniky podieľajúce sa na takých praktikách, preto nemôžu presiahnuť úroveň, ktorá je nevyhnutná na zabezpečenie úplnej účinnosti programu zhovievavosti a správneho konania vedeného Komisiou.

82 Oslobodenie od pokút je preto odôvodnené len vzhľadom na hodnotu, akú má spolupráca podniku podávajúceho takú žiadosť. Ako teda správne uviedla Komisia v bode 6 oznámenia o spolupráci z roku 2002, spolupráca podniku, ktorý jej oznámi existenciu protiprávneho kartelu, o ktorom ešte nevedela, má skutočnú hodnotu, ktorá môže opodstatňovať oslobodenie od pokút. Naproti tomu spolupráca podniku, ktorej účinkom je len poskytnutie informácií o protiprávnom karteli, o ktorého existencii sa Komisia mohla domnievať na základe informácií a skutočností, ktorými už disponovala, nemá takú skutočnú hodnotu. Naopak, ako vyplýva z bodu 8 písm. b) uvedeného oznámenia, v takom prípade je oslobodenie od pokút odôvodnené len vtedy, ak sa podnik neobmedzí len na informovanie o existencii kartelu, ale poskytne aj dôkazy, ktoré Komisii umožnia konštatovať jeho existenciu rozhodnutím, ktorým sa konštatuje porušenie článku 81 ES.

83 Výhradu založenú na nedostatku vedomostí pracovnej skupiny Komisie poverenej touto vecou, pokiaľ ide o existenciu džentlmenskej dohody, treba preto zamietnuť.

84 Po šieste žalobkyňa tvrdí, že informácie, z ktorých mohla Komisia vychádzať, boli súčasťou spisu vo veci RIP. V tejto súvislosti stačí v prvom rade konštatovať, ako bolo uvedené v bodoch 70 a 73 vyššie, že aj v prípade, že predmet rozhodnutia, ktorým sa nariaďuje inšpekcia v priestoroch spoločnosti Hitachi 11. a 12. mája 2004, sa nevzťahuje na džentlmenskú dohodu, nič nebráni tomu, aby Komisia mohla vychádzať z týchto dokumentov s cieľom prijať nové rozhodnutie o vykonaní inšpekcie. Ako ďalej vyplýva z bodov 78 a 79 vyššie, otázka, v ktorom spise sa nachádzajú tieto informácie, nie je na uplatnenie bodu 9 oznámenia o spolupráci z roku 2002 relevantná.

85 Po siedme žalobkyňa tvrdí, že o skutočnosti, že Komisia nemala dostatok spoľahlivých informácií, keď podala svoju žiadosť o oslobodenie od pokút, svedčia nepriame dôkazy. Po prvé Komisia vykonala inšpekcie v odvetví výkonových transformátorov až v januári 2007. Tieto inšpekcie boli vykonané až tri roky po vykonaní inšpekcií vo veci RIP a až po tom, ako jej žalobkyňa v rámci svojej sústavnej spolupráce oznámila informácie o odvetví výkonových transformátorov. Po druhé počas obdobia od vykonania inšpekcií týkajúcich sa RIP a inšpekcií týkajúcich sa výkonových transformátorov len jeden ďalší podnik, konkrétne ABB, predložil žiadosť o oslobodenie od pokút. Tieto žiadosti, ktoré navyše Komisia zamietla, boli predložené po 22. decembri 2004, to znamená po predložení jej prvej žiadosti o oslobodenie od pokút. Po tretie, napriek tomu, že spoločnosť Hitachi predložila žiadosť o zhovievavosť, Komisia nevyžadovala preklad dokumentov z japončiny do angličtiny s cieľom zistiť

ich význam a nenadviazala kontakt so spoločnosťou Hitachi na účely vysvetlení týkajúcich sa presného významu predmetných dokumentov, ako ani nepožadovala predloženie ďalších listinných dôkazov či nepožadovala predložiť ďalšie ústne vyhlásenia a dodatočné listinné dôkazy. Po štvrté Komisia 6. decembra 2007 zamietla žiadosť o zhovievavosť, ktorú podala spoločnosť Hitachi 1. júna 2007.

86 Pokiaľ ide o tieto tvrdenia, stačí pripomenúť, že ako vyplýva z bodov 56 až 58 vyššie, Komisia už mala k dispozícii informácie a nepriame dôkazy, ktoré jej umožňovali predpokladať existenciu kartelu medzi európskymi a japonskými výrobcami výkonových transformátorov, a že žiadne z tvrdení uvedených žalobcami nemôže tento záver spochybniť. Túto výhradu treba teda tiež zamietnuť.

87 Preto treba uviesť, že žiadne z tvrdení predložených žalobkyňou nemôže spochybniť konštatovanie Komisie, podľa ktorého podmienka stanovená v bode 9 oznámenia o spolupráci z roku 2002 nebola splnená. Túto výhradu teda treba zamietnuť v rozsahu, v akom sa týka porušenia bodu 9 oznámenia o spolupráci z roku 2002.

88 Tvrdenia týkajúce sa porušenia bodu 8 písm. a) a bodu 11 oznámenia o spolupráci z roku 2002 sa tiež musia zamietnuť. Oslobodenie od pokút podľa bodu 8 písm. a), ako aj bodov 9 a 11 sa môže poskytnúť iba vtedy, ak všetky podmienky stanovené v tomto oznámení sú kumulatívne splnené. Ak podmienka stanovená v bode 9 uvedeného oznámenia nie je splnená, tvrdenia týkajúce sa ostatných podmienok treba považovať za neúčinné.

89 Preto sa výhrada založená na porušení bodu 8 písm. a), ako aj bodov 9 a 11 oznámenia o spolupráci z roku 2002 musí zamietnuť v celom rozsahu.

– O výhrade založenej na existencii príčinnej súvislosti

90 Žalobkyňa subsidiárne tvrdí, že jej malo byť priznané oslobodenie od pokút podľa bodu 8 písm. a), ako aj bodov 9 a 11 oznámenia o spolupráci z roku 2002, pretože existuje jasná a určitá príčinná súvislosť medzi jej žiadosťou o oslobodenie od pokút, inšpekciami vykonanými Komisiou 7. a 8. februára 2007, žiadosťou o oslobodenie od pokút spoločnosti Siemens zo 7., z 12. a 15. februára 2007, ako aj rovnakou žiadosťou spoločnosti Fuji z 18. júla 2007 a prijatím napadnutého rozhodnutia.

91 V tomto ohľade stačí v prvom rade konštatovať, že z bodov 8 až 11 oznámenia o spolupráci z roku 2002 jasne vyplýva, že ak Komisia už disponovala informáciami a dôležitými faktickými skutočnosťami, ktoré by mohli odôvodniť prijatie rozhodnutia o vykonaní inšpekcie, určitému podniku možno priznať oslobodenie od pokút, len keď predloží dôkazy, ktoré Komisii umožňujú konštatovať porušenie článku 81 ES.

92 Ďalej je potrebné zdôrazniť, že riziko účinku „snehovej gule“, to znamená riziko, že žiadosť podniku o oslobodenie od pokút týkajúca sa určitého kartelu povedie k prijatiu vyšetrovacieho opatrenia Komisie, ktoré zase povedie k žiadostiam o oslobodenie od pokút iných podnikov v rovnakom odvetví, ale týkajúcich sa odlišných protiprávnych kartelov než toho, na ktorý sa vzťahuje prvá žiadosť o oslobodenie od pokút, je neodmysliteľnou súčasťou programu zhovievavosti Komisie. Nabáda podniky, ktoré s ňou chcú spolupracovať, aby sa neobmedzili len na selektívnu spoluprácu týkajúcu sa jedného kartelu, ale aby úplne spolupracovali v súvislosti so všetkými kartelmi, o ktorých majú vedomosti.

93 Preto aj za predpokladu, že príčinná súvislosť medzi žiadosťou žalobkyne o oslobodenie od pokút a prijatím napadnutého rozhodnutia sa preukáže, nestačí to na to, aby sa jej priznalo oslobodenie od pokút podľa oznámenia o spolupráci z roku 2002.

94 Z toho dôvodu treba túto výhradu zamietnuť, a teda treba zamietnuť v celom rozsahu časť žalobného dôvodu, ktorá sa zakladá na porušení bodu 8 písm. a), ako aj bodov 9 a 11 oznámenia o spolupráci z roku 2002.

O druhej časti štvrtého žalobného dôvodu

95 Druhá časť štvrtého žalobného dôvodu sa zakladá jednak na porušení zásady ochrany legitímnej dôvery a jednak na porušení zásady právnej istoty vyplývajúcej z porušenia bodu 23 písm. b) oznámenia o spolupráci z roku 2002.

– O výhrade založenej na porušení zásady ochrany legitímnej dôvery

96 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia porušila zásadu ochrany legitímnej dôvery. Správanie Komisie počas prevažnej časti správneho konania mohlo v žalobkyni vyvolať dojem, že ak bude pokračovať v spolupráci s Komisiou, bude jej poskytnuté oslobodenie od pokuty. V tejto súvislosti sa žalobkyňa odvoláva na list Komisie z 31. októbra 2006, ako aj na okolnosti jednak, že Komisia nevykonala inšpekcie v priestoroch žalobkyne 7. a 8. februára 2007, a jednak, že jej zaslala dotazník 14. marca 2007 len na informačné účely. Tým, že Komisia so žalobkyňou zaobchádzala inak než s ostatnými podnikmi, v nej vyvolala dôvodné očakávanie, že jej bude priznané oslobodenie od pokút.

97 Komisia tieto tvrdenia popiera.

98 Ako bolo uvedené v bode 44 vyššie, oznámenie o spolupráci z roku 2002 môže vyvolať legitímne očakávania v prípade podnikov, ktoré chcú spolupracovať s Komisiou. Treba teda preskúmať, či okolnosti, na ktoré sa žalobkyňa odvoláva, boli dostatočné na to, aby v nej vyvolali legitímne očakávania, pokiaľ ide o oslobodenie od pokút s ohľadom na jej účasť na džentlmenskej dohode.

99 V tejto súvislosti sa žalobkyňa v prvom rade odvoláva na list Komisie z 31. októbra 2006. V uvedenom liste jej Komisia len priznala podmienečné oslobodenie od pokút s ohľadom na „údajný kartel v odvetví výkonových transformátorov v Nemecku, Rakúsku a Holandsku“. No v napadnutom rozhodnutí Komisia sankcionovala žalobkyňu za jej účasť na džentlmenskej dohode, a teda za účasť na dohode medzi európskymi a japonskými výrobcami výkonových transformátorov o vzájomnom rešpektovaní domácich trhov a upustení od predaja na nich.

100 Pokiaľ ide o vzťah medzi jednak džentlmenskou dohodou a jednak kartelmi týkajúcimi sa domácich trhov, s ohľadom na ktoré bolo žalobkyni priznané podmienečné oslobodenie od pokút, treba pripomenúť, že Komisia v odôvodneniach 155 až 161 napadnutého rozhodnutia konštatovala, že ide o samostatné porušenia. Treba preto konštatovať, že žalobkyňa nepredložila Všeobecnému súdu nijaké tvrdenie, ktoré by osobitne spochybňovalo toto Komisiou vykonané rozlišovanie. Isteže, v tejto súvislosti žalobkyňa opätovne tvrdí, že existovala príčinná súvislosť medzi jej žiadosťou o oslobodenie od pokút, vyšetrovaniami nariadenými Komisiou, žiadosťami o oslobodenie od pokút podanými spoločnosťami Siemens a Fuji a prijatím napadnutého rozhodnutia. Treba však uviesť, že toto tvrdenie, ktoré už bolo odmietnuté v bode 91 vyššie, nemôže spochybniť rozlišovanie medzi kartelmi, ako ich rozlišovala Komisia.

101 Z toho dôvodu Komisia vo svojom liste z 31. októbra 2006, ktorým priznala žalobkyni podmienečné oslobodenie od pokút, pokiaľ ide o kartely týkajúce sa domácich trhov, nemohla v žalobkyni vyvolať legitímnu dôveru týkajúcu sa oslobodenia od pokút za jej účasť na džentlmenskej dohode, ktorá predstavovala samostatný kartel.

102 Po druhé žalobkyňa tvrdí, že Komisia 7. a 8. februára 2007 nevykonala inšpekcie v jej priestoroch, hoci vykonala inšpekcie v priestoroch ostatných podnikov.

103 V tejto súvislosti treba v prvom rade pripomenúť, že Komisia je oprávnená si v každej veci zvoliť prostriedok spomedzi tých, ktoré má k dispozícii, ktorý sa jej javí ako najvhodnejší na získanie informácií od podnikov zapojených do údajného kartelu, a že pri tomto výbere má širokú mieru voľnej úvahy.

104 Ďalej, pokiaľ ide o výhradu založenú na rozdielnom zaobchádzaní medzi žalobkyňou a ostatnými podnikmi, treba konštatovať, že inšpekcie 7. a 8. februára 2007 sa síce týkali kartelov v oblasti výkonových transformátorov, ale najmä kartelov týkajúcich sa domácich trhov. Keďže však išlo o inšpekcie týkajúce sa kartelov, s ohľadom na ktoré žalobkyňa už spolupracovala s Komisiou, nemožno Komisii vytýkať, že nevykonala inšpekciu v priestoroch žalobkyne.

105 Okrem toho treba uviesť, že na rozdiel od tvrdenia žalobkyne samotná skutočnosť, že žalobkyni bolo priznané podmienečné oslobodenie, pokiaľ ide o jej účasť na karteloch týkajúcich sa domácich trhov, neznamená, že by sa jej udelilo oslobodenie s ohľadom na všetky porušenia, ktoré môžu byť neskôr odhalené v odvetví výkonových transformátorov. Ako totiž bolo uvedené v bode 92 vyššie, riziko účinku „snehovej gule“ je neodmysliteľnou súčasťou programu zhovievavosti Komisie. Skutočnosť, že žalobkyňa spolupracovala s Komisiou v súvislosti s kartelom týkajúcim sa odvetvia výkonových transformátorov, preto nemal za dôsledok, že žalobkyňa mohla mať legitímne očakávania, pokiaľ ide o oslobodenie od pokút s ohľadom na všetky kartely v tomto odvetví.

106 Preto sa výhrada založená na nevykonaní inšpekcií v priestoroch žalobkyne musí zamietnuť.

107 Po tretie na rozdiel od tvrdenia žalobkyne nemožno z dokumentov, ktoré predložila Všeobecnému súdu, vyvodiť, že dotazník Komisie zo 14. marca 2007 jej bol zaslaný len na informačné účely. Naopak, z uvedeného vyplýva, že tento dotazník obsahoval otázky smerujúce priamo ku skupine Areva.

108 Po štvrté v každom prípade treba uviesť, že najmä z odôvodnenia 315 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia pravidelne informovala žalobkyňu o jej postavení s ohľadom na oslobodenie od pokút a že žalobkyňa neuviedla nijaké tvrdenie, ktorým by bolo možné tento záver vyvrátiť.

109 Z toho vyplýva, že výhrada založená na porušení zásady ochrany legitímnej dôvery sa tiež musí zamietnuť.

– O výhrade založenej na porušení bodu 23 písm. b) tretieho odseku oznámenia o spolupráci z roku 2002 a na porušení zásady právnej istoty

110 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia nedodržala bod 23 písm. b) tretí odsek oznámenia o spolupráci z roku 2002, čím porušila zásadu právnej istoty. Podľa tohto bodu je Komisia povinná nepoužiť informácie, ktoré podnik poskytol v súvislosti so žiadosťou o zhovievavosť, proti tomuto podniku. Keďže v prejednávanom prípade sa žalobkyňa domnievala, že sa na ňu vzťahuje záruka, rozhodla sa poskytnúť Komisii informácie o protisúťažných postupoch v odvetví výkonových transformátorov.

111 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa bodu 23 písm. b) tretieho odseku uvedeného oznámenia, „ak podnik poskytne dôkaz týkajúci sa skutočností, ktoré boli predtým Komisii neznáme a ktoré majú priamy vplyv na závažnosť alebo obdobie trvania kartelu, pre ktorý existuje podozrenie, Komisia nezohľadní tieto prvky pri stanovovaní akejkoľvek pokuty, ktorá má byť uložená podniku, ktorý poskytol tento dôkaz“.

112 Bod 23 písm. b) tretí odsek sa týka osobitnej situácie, v ktorej sa môže nachádzať podnik, ktorému nebolo priznané oslobodenie od pokút, ale len ich zníženie. Poskytnutím dodatočných dôkazov týkajúcich sa kartelu sa taký podnik totiž vystavuje riziku, že budú zverejnené informácie, ktoré môžu ovplyvniť závažnosť alebo dĺžku trvania porušenia konštatovaného Komisiou, čo môže mať za následok zhoršenie sankcií uložených za jeho účasť na tomto karteli. S cieľom motivovať k úplnej spolupráci

všetky podniky, aj tie, ktorým nebude priznané oslobodenie od pokút, bod 23 písm. b) tretí odsek oznámenia o spolupráci z roku 2002 upravuje „čiastočné oslobodenie od pokút“ za predloženie týchto dôkazov.

113 V prejednávanej veci však žalobkyňa nijako nevysvetlila, akého aspektu sa týkali dôkazy, ktoré poskytla, čo sa týka džentlmenskej dohody, ktoré boli Komisii predtým neznáme a ktoré majú priamy vplyv na závažnosť alebo dĺžku trvania údajného kartelu.

114 V rozsahu, v akom sa žalobkyňa odvoláva na bod 23 písm. b) tretí odsek oznámenia o spolupráci z roku 2002, pričom opäť tvrdí, že existuje príčinná súvislosť medzi jej žiadosťou o oslobodenie od pokút, inšpekciami nariadenými Komisiou 7. a 8. februára 2007, žiadosťami o oslobodenie od pokút spoločnosti Siemens zo 7., z 12. a 15. februára 2007, žiadosťou spoločnosti Fuji z 18. júla 2007 a prijatím napadnutého rozhodnutia, stačí uviesť, že predmetom tohto bodu oznámenia o spolupráci z roku 2002 nie je v žiadnom prípade zohľadniť takú príčinnú súvislosť. Naopak, ako bolo uvedené v bode 92 vyššie, riziko, že žiadosť o zhovievavosť vyvolá účinok „snehovej gule“, je neodmysliteľnou súčasťou oznámenia o spolupráci z roku 2002.

115 Z uvedeného vyplýva, že treba zamietnuť aj výhradu založenú na porušení bodu 23 písm. b) tretieho odseku oznámenia o spolupráci z roku 2002 a na porušení zásady právnej istoty.

116 V dôsledku toho sa musí zamietnuť i druhá časť štvrtého žalobného dôvodu, a teda aj štvrtý žalobný dôvod v celom rozsahu.

O zvyšnej časti prvého žalobného dôvodu založenej na porušení povinnosti odôvodnenia

117 Zvyšná časť prvého žalobného dôvodu sa zakladá na porušení povinnosti odôvodnenia. Žalobkyňa tvrdí, že Komisia dostatočne neodôvodnila svoj prístup spočívajúci v doplnení ďalšej podmienky nad mieru podmienok stanovených v bode 8 písm. a), ako aj bodoch 9 a 11 oznámenia o spolupráci z roku 2002 na priznanie nároku na oslobodenie od pokút.

118 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že hoci je Komisia na základe článku 296 ZFEÚ povinná uviesť skutkové a právne okolnosti, od ktorých závisí právne zdôvodnenie rozhodnutia, ako aj úvahy, ktoré ju viedli k jeho prijatiu, nevyžaduje sa od nej, aby sa vyjadrila ku všetkým skutkovým a právnym otázkam, ktoré sa rozoberali v správnom konaní (rozsudok z 11. júla 1985, Remia a i./Komisia, 42/84, Zb., EU:C:1985:327, bod 26).

119 Navyše Komisia je povinná s ohľadom na článok 253 ES konkrétne odpovedať len na hlavné tvrdenia žalobcov, ktoré predložili počas správneho konania (rozsudok z 30. septembra 2003, Atlantic Container Line a i./Komisia, T-191/98 a T-212/98 až T-214/98, Zb., EU:T:2003:245, bod 575).

120 Povinnosť odôvodniť individuálne rozhodnutie má za cieľ okrem snahy umožniť preskúmanie súdom poskytnúť dotknutej osobe dostatok údajov, aby prípadne zistila, či rozhodnutie obsahuje vadu, na základe ktorej možno spochybniť jeho platnosť (rozsudky z 2. októbra 2003, Corus UK/Komisia, C-199/99 P, Zb., EU:C:2003:531, bod 145, a z 28. júna 2005, Dansk Rørindustri a i./Komisia, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, Zb., EU:C:2005:408, bod 462).

121 V prejednávanej veci treba predovšetkým zdôrazniť, že táto časť prvého žalobného dôvodu je založená na nesprávnom predpoklade. Na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, Komisia nepridala dodatočnú podmienku k podmienkam stanoveným v bode 8 písm. a), ako aj v bodoch 9 a 11 oznámenia o spolupráci z roku 2002. V skutočnosti z bodu 9 jasne vyplýva, že Komisia neudelí oslobodenie od pokút v prípade údajného kartelu, ak v čase predloženia žiadosti o oslobodenie už má dostatočné informácie na prijatie rozhodnutia o nariadení vyšetrovania.

122 Okrem toto treba konštatovať, že v odôvodneniach 312 až 322 a 269 až 274 napadnutého rozhodnutia Komisia dostatočne uviedla dôvody, pre ktoré sa rozhodla nepriznať žalobkyni oslobodenie od pokút, čo sa týka džentlmenskej dohody. Z tvrdení žalobkyne predložených Všeobecnému súdu navyše jasne vyplýva, že sa mohla v plnom rozsahu dozvedieť dôvody, pre ktoré jej Komisia nepriznala oslobodenie od pokút v súvislosti s džentlmenskou dohodou, v dôsledku čoho mohla napadnúť jeho platnosť.

123 Zvyšnú časť prvého žalobného dôvodu treba preto zamietnuť.

124 Keďže žiadny zo žalobných dôvodov predložených žalobkyňou nie je dôvodný, treba žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

O trovách

125 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania. Keďže žalobkyňa vo veci nemala úspech a Komisia podala návrh v tomto zmysle, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (deviata komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Žaloba sa zamieta**.

2. **Alstom Grid SAS je povinná nahradiť trovy konania**.

Gratsias Czúcz Labucka

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 27. novembra 2014.

Podpisy